



บทเรียนด้านสุขภาพ บทที่ 1

เรื่อง ฉันเป็นคนพิเศษสำหรับพระเจ้า

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

เด็กเลือกแนวทางปฏิบัติเพื่อให้มีสุขภาพที่ดี

ตัวชี้วัด:

เด็กมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับร่างกายของตนเอง

สาระการเรียนรู้:

เด็กมีความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการด้านร่างกาย

กลุ่มอายุ:

6-8 ปี

หัวข้อหลัก:

ร่างกายของฉัน

บทเรียน:

ฉันเป็นคนพิเศษสำหรับพระเจ้า

เวลาที่ใช้ในการสอน:

45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

1. เด็กๆ สามารถบอกถึงเหตุผล 3 ประการที่ทำให้พวกเขาเป็นคนพิเศษสำหรับพระเจ้าได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. สิ่งของที่เป็นของขึ้นพิเศษของครูผู้สอน
2. กระดาษโปสเตอร์ (กระดาษแข็ง) แผ่นใหญ่
3. แท่นสำหรับปัมหมัก หรือปากกาชนิดที่เป็นสีย้อม (เพื่อใช้สำหรับพิมพ์ลายนิ้วมือ)
4. ปากกาหรือดินสอ

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. จัดเตรียมอุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้
3. เขียนหัวข้อคำสอน คำว่า “ฉันเป็นคนพิเศษ” ลงบนกระดาษโปสเตอร์

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. เด็ก ๆ พร้อมที่จะฟังข่าวดีหรือไม่? ให้เด็กๆ ตะโกนตอบว่า “พร้อม” โดยตะโกนให้ดังที่สุดเท่าที่พวกเขาทำได้
2. ข่าวดีที่เธอได้ยินในสัปดาห์นี้มีอะไรบ้าง? เปิดโอกาสให้เด็กๆ แบ่งปันในกลุ่ม
3. ข่าวดีที่ครูจะเล่าให้เธอฟังคือ มีคน ๆ หนึ่งที่เขาคิดว่าเธอเป็นคนพิเศษมาก และเขารักเธอมาก วันนี้พวกเราจะค้นหาดูว่าใครที่คิดว่าเธอเป็นคนพิเศษ และทำไมเธอจึงเป็นคนพิเศษมากๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน :

ครูชูสิ่งของที่เป็นของขึ้นพิเศษของตัวเองขึ้น แล้วบอกเด็กๆ ในชั้นว่า ทำไมของสิ่งนั้นจึงเป็นของขึ้นพิเศษสำหรับตัวเอง

ครูพูดว่า:

1. อะไรคือสิ่งพิเศษสำหรับเธอและทำไมสิ่งนั้นจึงเป็นสิ่งพิเศษ? ให้เด็กๆ บอกชื่อสิ่งนั้นอย่างรวดเร็ว พร้อมทั้งบอกเหตุผลว่าทำไมสิ่งนั้นจึงเป็นสิ่งพิเศษ สำหรับตัวเอง
2. เราอาจมีสิ่งของที่เป็นของขึ้นพิเศษสำหรับเราหลายชิ้น แต่เรามีบางคนที่เป็นคนพิเศษสำหรับเราด้วย ให้บอกชื่อคนที่เป็นคนพิเศษในชีวิตของเรา
ครูเรียกชื่อเด็กๆ ครบทุกคนด้วยเช่นกันเพื่อให้เขารู้ว่าเขาเป็นคนพิเศษสำหรับครู แล้วให้เด็กๆ จับกลุ่มกัน กลุ่มละ 3-4 คน ให้พวกเขาบอกเพื่อนๆ ในกลุ่มว่าคนพิเศษของพวกเขาคือใครบ้าง
3. เธอเองก็เป็นคนพิเศษสำหรับครอบครัวและเพื่อนของเธอ เช่นเดียวกับที่เธอมีสิ่งของขึ้นพิเศษหรือมีคนพิเศษในชีวิตของเธอ เวลาใดบ้างที่เธอรู้สึกว่าเธอเป็นคนพิเศษ? ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ เด็กๆ อาจเสนอว่าเขารู้สึกพิเศษในวันเกิดของพวกเขา หรือเมื่อพวกเขาทำบางสิ่งที่ดี หรือเมื่อพวกเขาทำบางสิ่งที่คนอื่นทำไม่ได้
4. บางครั้งเธออาจจะชนะการแข่งขัน หรือทำโครงการของโรงเรียนได้ดีและได้รับคำชมแสดงความยินดี เวลานั้นเธอจะรู้สึกว่าตนเองเป็นคนพิเศษมาก พระเจ้าทรงคิดว่าเธอเป็นคนพิเศษทุก ๆ นาทีในทุก ๆ วัน เธอรู้สึกอย่างไรที่รู้ว่าพระเจ้าทรงรักเธอและคิดว่าเธอเป็นคนพิเศษ? ให้เด็กๆ แบ่งปันคำตอบของตัวเอง
5. สิ่งสำคัญที่สุดก็คือ เราไม่จำเป็นต้องทำอะไรเลยเพื่อที่จะรับความรักจากพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงรักเราอย่างที่เราเป็น พระคัมภีร์บอกว่าพระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับตัวเราเพราะพระองค์เป็นผู้ที่สร้างเรา สดุดี 139: 13-14 บอกถึงการที่พระองค์ทรงออกแบบและสร้างพวกเราแต่ละคนตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาอย่างน่าอัศจรรย์ ซึ่งนับว่าสิ่งพิเศษมาก! ขอให้พวกเราสรรเสริญขอบคุณพระเจ้าขณะที่เรามองไปยังคนพิเศษที่พระเจ้าทรงสร้างที่อยู่รอบ ๆ เราในห้องนี้ กรุณาเด็กๆ กล่าวคำสรรเสริญขอบคุณพระเจ้า

6. พระเจ้าทรงสร้างเราอย่างพิเศษมาก ๆ บางครั้งเราอาจไม่รู้สึกลพิเศษ แต่เราเป็นคนพิเศษของพระเจ้า! ขอให้มองดูที่นิ้วมือของตัวเอง เวลาใดที่เธอคิดว่าเธอเป็นคนพิเศษสำหรับพระเจ้า ขอให้มองดูมือของเธอ แล้วมองที่ฝ่ามือของเธอ ให้เธอมองลายเส้นซึ่งอยู่ที่ปลายนิ้วของเธออย่างละเอียด ลายเส้นเหล่านี้ทำให้เกิดลายนิ้วมือขึ้น เป็นลายนิ้วมือที่ถูกออกแบบมาอย่างมีเอกลักษณ์ ไม่เหมือนใคร และเป็นลายนิ้วมือของเราอย่างเฉพาะเจาะจงเพียงคนเดียว พระเจ้าทรงสร้างลายนิ้วมือของเรา ซึ่งไม่มีใครในโลกนี้ที่เหมือนเรา ว้าว, พิเศษจริงๆ! เราารู้สึกอย่างไรที่รู้ว่าเราเป็นคนพิเศษของพระเจ้า? ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ
7. ครูจะบอกบางสิ่งเกี่ยวกับตัวเธอซึ่งเป็นสิ่งพิเศษ ขอให้เธอขึ้นไปที่สูงนั้นและแสดงท่าทางตามที่ครูบอก ขณะที่เธอทำตามที่ครูบอก ขอให้เธอมองไปรอบ ๆ ห้อง แล้วเธอจะพบว่าเธอเป็นคนพิเศษอย่างไร ขณะที่เด็กๆ กำลังมีส่วนร่วม ขอให้ครูย้ำพวกเขาเสมอว่าพวกเขาเป็นคนพิเศษสำหรับพระเจ้าอย่างไร และพระเจ้าทรงสร้างเขาด้วยวิธีพิเศษ และพระองค์ทรงรักพวกเขา แล้วครูก็เริ่มบอกสิ่งที่พิเศษ ดังนี้
 - จมูก
 - ตา
 - ใบหน้า
 - กริยาท่าทางที่แสดงออก เมื่อหัวเราะ
 - กริยาท่าทางที่แสดงออก เมื่อพูดว่า “สวัสดี”
 - กริยาท่าทางที่แสดงออก เมื่อเขียนชื่อของตัวเอง
 - กริยาท่าทางที่แสดงออก เมื่ออารมณ์ไม่ดี
 - กริยาท่าทางที่แสดงออก เมื่อตื่นตื่น
 - กริยาท่าทางที่แสดงออก เมื่อมีความสุข
8. ให้เราทำกระดาษโปสเตอร์เพื่อเตือนใจพวกเราแต่ละคนว่าเราเป็นคนสำคัญมากเพียงใด ขอให้ชูกระดาษที่มีคำเขียนไว้ที่หัวกระดาษว่า “ฉันเป็นคนพิเศษของพระเจ้า” ขึ้น สิ่งแรกที่จะทำคือ ให้เธอพิมพ์ลายนิ้วมือของเธอลงบนกระดาษ แล้วเขียนชื่อของเธอไว้ด้วย ลายนิ้วมือของเธอ เธอจะเห็นว่าลายนิ้วมืออาจดูคล้ายกัน แต่เมื่อเรามองดูดี ๆ แล้ว เราจะพบว่ามันแตกต่างกัน นำแท่นบัมมิกหรือสีย้อมผ้ามาวางไว้ แล้วให้เด็กแต่ละคนค่อย ๆ วางนิ้วหัวแม่มือหรือนิ้วชี้ของพวกเขาลงบนแท่นบัมมิก หลังจากนั้นให้พวกเขาวางนิ้วมือนั้น ๆ ลงบนกระดาษ ไม่ควรให้มันหนาหมึกมากเกินไปจนไหลเปื้อนนิ้วมือหรือกระดาษ ถ้าครูมีปากกาสีที่คุณภาพดี เด็กๆ สามารถใช้ปากกาที่ระบายสีลงบนนิ้วของเขาเพื่อทำให้เกิดลายนิ้วมือ ครูอาจให้เด็กๆ ทดลองทำบนกระดาษสำรองก่อนที่จะทำลงบนกระดาษแข็งที่จัดเตรียมไว้

การสรุปบทเรียน :

ครูพูดว่า:

1. ให้เด็กๆ นั่งหรือยืนเป็นวงกลม เราจะจบบทเรียนบทนี้ด้วยการเล่นเกม พวกเธอแต่ละคนจะมีโอกาสพูดว่า “ไม่มีใครที่มี.....เหมือนฉัน” ให้เธอเติมคำลงในช่องว่างดังกล่าว ให้เด็กๆ

พูดซ้ำอีกครั้งว่า “ไม่มีใครที่มี.....เหมือนฉัน” พูดถึงบางสิ่งที่เด็กๆ เรียนรู้จากบทเรียนนี้ เช่น ใบหน้า จมูก ตา ความสามารถ เสียงหัวเราะ ปฏิกริยาโต้ตอบ หรือ ลายนิ้วมือ เป็นต้น

2. เราจะเริ่มจาก.....(ชื่อเด็ก) ให้พูดว่า “ไม่มีใครที่มี.....เหมือนฉัน” โดยขอให้เติมคำในช่องว่างด้วย แล้วหลังจากนั้นให้เด็กทุกคนในกลุ่มพูดว่า “ฉันเป็นคนพิเศษของพระเจ้า” ให้เด็กๆ พูดทบทวนว่า “ฉันเป็นคนพิเศษของพระเจ้า”
3. บอกให้เด็กคนต่อไปในวงกลมพูดประโยคดังกล่าวโดยเติมคำในช่องว่างด้วยเช่นกัน เราจะพูดต่อกันอย่างนี้ไปเรื่อยๆ เป็นวงกลม จนกว่าเด็กๆ จะได้พูดจนครบทุกคน นำเด็กเล่นเกมหมุนใจให้เด็กๆ พูดบางสิ่งที่ใหม่หรือแตกต่างจากคนอื่นๆ

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

การประเมินผลผู้เรียน:
